

Ziekte van Lyme

De ziekte van Lyme.

In mijn dagelijks werk word ik vaak geconfronteerd met mensen die de ziekte van Lyme hebben of mogelijk hebben.

Een toenemende ziekte die alleen te bestrijden is met een persoonlijk op maat gemaakte behandeling en consequente lifestyle aanpassingen.

“Onderschat Lyme niet”. De beet van een teek wordt (lang) niet altijd opgemerkt. Elk jaar worden 1,45 miljoen mensen gebeten door de teek waarvan 22% besmet wordt met de borrelia bacterie. Ook de kleinste variant van de teek, de nymf, kan zeer goed de ziekte overbrengen. De beten van de nymf zijn niet pijnlijk maar vaak niet eens merkbaar.

Hiervan krijgen weer 5,1% de ziekte van Lyme. Een groot deel hiervan wordt (gelukkig) tijdig herkend en behandeld. Echter, er blijft ook een groot deel over die variërende ernstige ziekteverschijnselen en klachten blijft houden. Schattingen hierover verschillen van 20 tot 50%. Hierbij wordt de besmetting niet herkend waardoor deze (te) lang onbehandeld blijft. Mogelijk zijn er ook andere wijzen van infectie als de beet van de teek. Er zijn onderzoeken die uitwijzen dat ook vlooiën, steekmuggen, dazen, enz. kunnen als gastheer dienen en de ziekte kunnen overbrengen zo ook via bloedtransfusie en via de placenta en moedermelk. De teek zoekt een plek uit op het lichaam. Bij mensen met een goed en gezond immuunsysteem hebben de bacteriën weinig kans zich uit te breiden en groeien tot een infectie. Bij een gezond immuunsysteem sterven de bacteriën af. Soms blijven ze in een voor nu onschadelijk aantal aanwezig. Hierbij kan het soms na jaren alsnog actief worden. Dit is meestal het geval na een heftige gebeurtenis wat het immuunsysteem verzwakt.

Bij een onjuiste diagnose, wat vaak voorkomt bij Lyme, wordt ook de behandeling niet of niet volledig goed ingezet waardoor de Lyme-infectie juist erger en een chronisch Lyme kan worden door het onderdrukken van het immuunsysteem.

De Borrelia is een meester in vermommen en wordt een kameleon onder de ziekten genoemd. De borrelia is enorm intelligent en listig met enorm grote en vele overlevingsmechanismen. Naast de spiraal vormende spirocheet kan deze ook andere vormen aannemen als sporeachtige vormen. Hierdoor blijft het buiten het bereik blijven van de vele soorten antistoffen en de antibiotica.

Er zijn diverse verschillende mechanismen die de spirocheet tot zijn beschikking heeft:

- Door haar celwand af te werpen kan de borrelia voor immuun cellen volledig onherkenbaar worden en ook antibiotica hebben er geen vat meer op.
- Borrelia kan zich heel gemakkelijk inkapselen en in slapende vorm overleven en onzichtbaar blijven.
- De borrelia spirocheet kan zich door in andere cellen een gat te boren, de kern doden en er vervolgens zelf in te gaan zitten en zich zo verborgen houden voor het immuunsysteem. Borrelia kan zichzelf ook verbergen door een omhulling van het menselijk eiwit te maken

- De borrelia kan kleine stukjes DNA van zichzelf losmaken en deze als een soort afleidingsmanoeuvre door het lichaam laten circuleren, zodat het immuunsysteem niet meer weet waar de borrelia werkelijk zit. Door de stukjes DNA ook op menselijke cellen af te zetten gaat het immuunsysteem eigen weefsel aanvallen (auto-immuunziekte).
- De borrelia spirocheet, die verder ontwikkeld is dan alle andere spirocheten, waaronder de syfilisspirocheet, kan door het afscheiden van bepaalde stoffen de omstandigheden binnen het lichaam van de gastheer zodanig manipuleren dat de omstandigheden voor haarzelf zo gunstig mogelijk zijn.

Wat is de ziekte van Lyme:

De ziekte is een infectie met normaal de spirocheet (spiraal vormend) bacterie Borrelia. De borrelia bacteriën zijn spirocheten. Ze maken een spirallende, slingerende of schroevende voortbewegende beweging. De ziekte verloopt via 3 fasen. Daarnaast kunnen allerlei co-infecties optreden.

Borrelia.

Er zijn veel soorten van de borrelia, minstens 37 soorten. Hiervan zijn er 8 potentieel gevaarlijk voor de mens.

De 3 belangrijkste zijn:

- Borellia Burgdorferii ("Bb"). Deze wordt vaak gebruikt als "borrelia" in het algemeen wordt bedoeld.
- Borellia Garanii: vooral neurologische klachten
- Borrelia Afzelii: vooral artritis-achtige klachten

Co-infecties

Lyme is maar zelden Lyme alleen. Er worden naast Lyme regelmatig ook andere infecties en pathogenen overgebracht door tekenen. Deze andere infecties worden co-infecties genoemd. Regelmatig voorkomende co-infecties zijn: Bartonella, babesia, ehrlichia, rickettsia, chlamydia pneumoniae, Q-koorts en FSME.

Bartonella: deze wordt overgebracht door krabben of door teken die eerder op een kat gezeten hebben. Het kent vele symptomen. De meest voorkomende zijn gezwollen en ontstoken lymfeklieren en algehele malaise het meeste voor.

Babesia: dit is een parasiet die leeft in rode bloedlichaampjes en ze vernietigt. De symptomen hierbij zijn vooral koorts, hoofdpijn, nachtzweeten en spierpijn. De babesia maakt Lyme heftiger en ook pijnlijker, vooral in het hoofd.

Ehrlichia: dit is een infectie welke veroorzaakt wordt door de kleine ehrlichia bacteriën. Ze dringen niet de rode maar de witte bloedcellen binnen. Deze ziekte kent veel symptomen. De meest belangrijkste zijn koorts, hoofdpijn, spierpijn, gewrichtspijn en vermoeidheid. De diagnose is moeilijk en ehrlichia wordt snel over het hoofd gezien.

Rickettsia: deze is ook wel bekend als luizenbeet ziekte. De overdracht vindt plaats door luizenbeten en door tekenbeten. De incubatietijd is 5 tot 7 dagen. Er ontstaat koorts, ontsteking van de lymfeklieren en een rode huiduitslag. Daarnaast kan bloedarmoede voorkomen, evenals nierinsufficiëntie, longontsteking, leverontsteking en spierpijnen.

Chlamydia Pneumonia: overdracht gebeurt naast de tekenbeet ook door druppels in de lucht, welke van mens tot mens kunnen plaatsvinden. Normaal start het met (lichte) keelpijn, heesheid, neusholte ontstekingen en atypische longontsteking. Daarnaast kunnen er ook ernstigere klachten ontstaan zoals hersenontsteking, bronchitis, myocarditis en Guillain-Barre (GBS: een neuromusculaire aandoening, dat wil zeggen een aandoening die leidt tot het niet of onvoldoende functioneren van de spieren).

Als het chronisch wordt kunnen ook gewrichts- en peesontstekingen ontstaan. De ziekte wordt geassocieerd met het ontstaan van Alzheimer, Multiple Sclerose, het Chronisch Vermoeidheid Syndroom en prostaatklasten. De infecties zijn zeer resistent tegen allerlei behandelingen en omdat de ziektebeelden bij ieder individu volstrekt verschillend kunnen verlopen, is een behandeling altijd individueel bepaald en maatwerk. Bij de behandeling staat centraal de ondersteuning van het immuunsysteem met gezonde voeding en voedingssupplementen.

Symptomen

Aangezien de beschikbare Lymetesten niet altijd voldoende de ziekte aantonen is het des te belangrijker om de symptomen mee te nemen in de diagnose. Tegelijkertijd bemoeilijkt het dat soms ook omdat er zeer veel mogelijke symptomen zijn die elkaar ook nog in willekeurige volgorde kunnen wisselen en van plaats veranderen. Hiervan is maar één symptoom die onomstotelijk aantoont dat iemand Lyme heeft. Dit de tekenbeet gevolgd door de rode huiduitslag. Lyme kan zich op vele diverse manieren manifesteren.

Meest voorkomend symptomen zijn: ernstige vermoeidheid, zenuwpijnen/uitval, cognitieve problemen, gewrichtspijnen, sterk verzwakt immuunsysteem. Veel symptomen zijn vaak ook nauwelijks te onderscheiden van symptomen van andere ziekten als chronische vermoeidheid, fibromyalgie, enz. Wel kenmerkend voor de ziekte van Lyme is regelmatig dat de symptomen elkaar afwisselen en gelijktijdig optreden. Hoe meer symptomen er tegelijkertijd zijn hoe meer vergroot de kans op het hebben van Lyme. Daarnaast is het belangrijk te beseffen dat de symptomen bij iedereen totaal verschillend kunnen zijn.

Mogelijke symptomen:

- Tekenbeet, rode huiduitslag of huidafwijking op de plaats van de beet; dit is het enige symptoom dat onmiskenbaar op de ziekte van Lyme wijst
- Rode huiduitslag op andere plaatsen dan de beet
- Malaise, onverklaarbare koorts, zweten, nachtelijke zweetaanvallen, koude rillingen,
- Ernstige vermoeidheid zowel fysiek als psychisch (vergelijk Chronisch vermoeidheidssyndroom CVS) ☐ Pijn aan gewrichten en/of spieren in de voeten, benen, armen of schouders, zwelling van de gewrichten, pijnlijke pezen (vergelijk fibromyalgie)
- Trekkingen, krampen, trillen van spieren
- Tintelingen, verdoofde plekken, plaatselijke branderige of stekende pijnen
- Gezwollen klieren (hals oksels, liezen)
- Hartkloppingen, razend hart, overslaan van het hart, hoge bloeddruk, pijn in de borst of ribben
- Hoofdpijn, stijve en/of pijnlijke nek
- Oorsuizen (tinnitus), zoemen of fluiten, pijn of jeuk in oren, overgevoeligheid voor geluid
- Wazige ogen, dubbelzien, tunnel zien, zwelling rond de ogen,
- Duizeligheid, evenwichtsstoornis, moeilijk kunnen staan of lopen, ijlheid in het hoofd, brain fog, aangezichtsverlamming
- Stemningswisselingen, fysieke agressie, prikkelbaarheid, woede-uitbarstingen, somberheid, angstigheid, slaapproblemen, dwangverschijnselen, suïcidaliteit
- Concentratieproblemen, vergeetachtigheid, moeilijk op woorden kunnen komen
- Verstoord slaap- en waakritme,
- Haaruitval
- Onverklaarbare gewichtsverandering
- Zere keel, kortademigheid, hoesten
- Maagklachten, buikpijn, niet meer tegen alcohol kunnen
- Vrouwen: onverklaarbare onregelmatige menstruatie
- Mannen: pijn in de testikels

Veel klachten komen in diverse combinaties voor afwisselend en opvolgend. Er zijn grofweg vier groepen waarin we de symptomen kunnen verdelen:

- Lyme-artritis
- Lyme-carditis
- Neuroborreliose
- ACA

Lyme artritis

- De borrelia bacteriën gaan vaak in het compacte weefsel zitten van botten, gewrichten, kraakbeen en pezen. Hier ontstaan dan vaak de ontstekingen. Kenmerkend is het overspringende karakter van de verschillende gewrichten. De ontsteking ontstaat doordat de borrelia gifstoffen produceert. Bij verkeerde diagnose en medicatie wordt de Lyme-infectie mogelijk juist erger en stijgt de kans dat de Lyme chronisch wordt door het onderdrukken van het immuunsysteem.

Lyme-carditis

- Artritis is de medische term voor ontsteking in de gewrichten. Klachten rond de longen en hartstreek veroorzaakt door Lyme noemen wij Lyme-carditis. Carditis betekent hartontsteking. Lyme-carditis is voor een deel te verklaren doordat borrelia zich ook graag vestigt in vaatweefsel.

Neuroborreliose

- Deze vorm van Lyme ontstaat wanneer de borrelia zich nestelt in de zenuwen en hersenen. Meestal beginnend aan de buitenkant zoals vingers en tenen. Bij chronische neuroborreliose is het zwaartepunt van de infectie verschoven naar het centrale zenuwstelsel, dus naar de hersenen en de zintuigen in het hoofd. Neuroborreliose begint meestal met hersenmist (brain fog/wolken in het hoofd). Symptomen zijn verder verwarring, geheugenproblemen, slaapstoornissen, ernstige vermoeidheid, stijve nek, pieptoon in de oren en/of dubbelzien, hoofdpijn, problemen met woordvinding en spraak of niet meer kunnen ruiken of proeven. Ernstig zijn de soms optredende verlammingen bijvoorbeeld in het gezicht. Neuroborreliose kan ook psychische klachten veroorzaken, zoals stemmingswisselingen, depressiviteit, psychotische verschijnselen en angstaanvallen. Deze vorm is moeilijk te diagnosticeren en te behandelen. Gifstoffen van de borrelia worden opgenomen in zenuwweefsel dat verwant is met vet en daar oplossen. Wanneer er nog andere schadelijke stoffen zijn zoals zware metalen wordt het probleem groter want de borrelia gaat een verbinding aan met deze stoffen en het verwijderen is moeilijk vanwege de ontoegankelijkheid van de hersenen voor ontgiftende middelen. Op den duur ontstaat schade aan neurotransmitters, deze stoffen verzorgen de signaaloverdracht.

ACA (Acrodermatitis chronica)

- Bij ACA ontstaat ontsteking en vergroeiing van de huid. ACA begint als een paarsrode en warm aanvoelende verkleuring van de huid, meestal bij de onderarmen of onderbenen. Veel later ontstaat een papierdunne huid.

Hoe verloopt de ziekte:

Fase I:

Als er sprake is van een tekenbeet en er wordt een rode ring (erythema migrans of de zogenaamde "Bulls eye rash") waargenomen, is dat het bewijs dat er sprake is van een Borrelia besmetting die de ziekte van Lyme kan veroorzaken. In deze situatie zal men direct overgegaan op een behandeling. Het heeft geen zin om, vlak na een tekenbeet, onderzoek te doen naar antilichamen in het bloed. Het lichaam heeft tijd nodig om antilichamen aan te maken, er wordt uitgegaan van 8-12 weken. In 50% van de gevallen ontstaat zo'n rode uitslag op of rond de plaats van de tekenbeet. Deze lokale ontsteking van de huid is een natuurlijke afweerreactie van het lichaam. Wanneer zich in dit eerste stadium al duidelijke klachten voordoet zoals koorts, griepigheid, niet meer goed zien, tintelingen,

nachtelijke zweetaanvallen, hoofd- of nekpijn, sterke vermoeidheid, spierpijn en/of gewrichtspijn, dan is dit vaak een teken dat de ziekte een wat zwaarder verloop zal krijgen. In dit vroege stadium is de ziekte van Lyme nog relatief gemakkelijk te behandelen met antibiotica. Lukt dit echter niet voldoende dan zal de Lyme infectie terrein winnen en zich uitbreiden.

Fase II:

Als de ziekte in het vroege stadium niet geneest, dan gaat de bacterie ertoe over om zich overal in het lichaam te vestigen. De spirocheet kan zich niet alleen door alle barrières heen boren en dus iedere plek bereiken, maar is ook in staat, onder andere door het afscheiden van gifstoffen, om overall het immuunsysteem te verzwakken. De bacterie vestigt zich graag in spieren, banden, vaten, bindweefsels, gewrichten, organen: lever en nieren, zenuwen en hersenweefsel. Op deze plaatsen zijn de leefomstandigheden voor de bacterie het meest gunstig. Het zijn namelijk compacte weefsels met slechte doorstroming dus met weinig zuurstof, relatief koel (de bacterie kan niet tegen warmte!), geschikt voedsel voor de bacterie (collageen), moeilijk bereikbaar voor het immuunsysteem en moeilijk bereikbaar voor antibacteriële geneesmiddelen. Verder heeft de borrelia ook voorkeur voor weefsel dat relatief zuur is. Veel voorkomende verschijnselen in het tweede stadium zijn: spierpijn en gewrichtsontstekingen, overspringende en rondwandelende pijnen, zich verplaatsende tintelingen en branderige en kriebelende plekken. In Fase II leidt de infectie van zenuwen en hersenen tot neurologische problemen, zoals zenuwontstekingen, harde ruis of pieptoon in de oren, slecht zien, vaag bewustzijn, vergeetachtigheid, uitvalsverschijnselen en verlammingen zoals aangezichtsverlamming. Ook kunnen zich storingen in de hartstreek en de bloedsomloop (o.a. bloeddruk) voordoen.

Fase III:

Als de klachten niet weggaan zo ongeveer na 1 jaar dan is er sprake van chronische Lyme. Wat dan gebeurt, is dat de chronische Lyme in een soort golfbeweging komt en gaat. Soms lijkt de ziekte zelfs helemaal weg en dan zijn er periodes dat de ziekte plotseling of langzaam weer erger wordt met de oude symptomen. In de literatuur wordt vaak vermeld dat de huidaandoening ACA (Acrodermatitis chronica atrophicans) kenmerkend is voor het derde stadia. Dit komt echter weinig voor.

Post Lyme Syndroom.

Wat tegenwoordig steeds vaker voorkomt is het Post Lyme Syndroom. Kenmerkend voor deze chronische vorm is dat vanwege een mislukte antibiotica kuur het immuunsysteem zo is onderdrukt dat zowel de patiënt als de borrelia niet meer reageren op medicatie en zich hebben aangepast en ingedekt. Deze patiënten zijn ook in de natuurgeneeskunde moeilijk te behandelen.

Verschijningsvormen

De Borrelia-bacterie heeft 3 fysieke verschijningsvormen die snel in elkaar over kunnen gaan:

- Spirocheetvorm (acute fase ruwweg de eerste 6 weken; in bloed en extracellulair; kan zelf een weg banen door weefsels.
- L-vorm / Biofilm form / Cell Wall Deficient form (chronische fase; produceert de toxines)
- Cyste vorm (survival mode), indien bedreigd; zeer lastig te bestrijden

Diagnostische methoden bij RefleX-Zwolle

1. Bioresonantie test en Elektroacupunctuur:

Bij deze test wordt gebruik gemaakt van een gevoelig elektronisch apparaat die de weerstand en trillingen kunnen meten. De trillingen zelf worden niet gevoeld. Met deze apparatuur kan gemeten worden hoe de conditie of energetische toestand van de verschillende organen is. Men kan zowel informatie naar het lichaam sturen alsook informatie van het lichaam krijgen door te kijken hoe het lichaam reageert op bepaalde frequenties. Dit kan door in de kring een testampul te plaatsen van een preparaat van de borrelia bacterie kan worden gezien of de ziekteverwekker de oorzaak is van de storing, of er sprake is van Lyme en ook om welke bacteriestam het gaat, en waar ze zich bevinden. De officiële wetenschap en de reguliere geneeskunde erkennen deze test- en behandelmethoden (helaas) niet. Het mooie van Bioresonantie is de brede toepasbaarheid in zowel

onderzoek als behandeling. Naast de diagnostische test(en) wordt er ook getest op: ☐ Allergieën en intoleranties ☐ Metalen belasting ☐ Straling belasting ☐ Allergie test voeding ☐ Allergie test e-nummers

2. Laboratorium: daarnaast is het mogelijk onderzoeken te laten uitvoeren door:

- Het laboratorium Pro health te Weert.
- Ausburg. De Lyme kliniek in Ausburg wordt gezien als een het toonaangevend instituut voor Lyme patiënten. De diagnose stellen zij op basis van een uitgebreide geschiedenis waarin de specifieke klachten en geschiedenis wordt opgetekend en geëvalueerd. Parallel hieraan worden speciale laboratoriumtests van het bloed (ELISA) en Elispot-LTT, een lymfocytentransformatietest gedaan en nog andere passende tests bij verdachte co-infecties. De diagnostiek wordt als het ware gemonteerd op mogelijke co-infecties en de ziekte geschiedenis.
- Medisch centrum Maastricht Annadal, Dr Schroeter. / Laboratorium Berlijn.

Behandeling:

Omdat de infecties vaak resistent zijn tegen diverse behandelingen en het ziektebeeld individueel bepaald is kan het net anders dat de behandeling individueel bepaald wordt. De ziekte van Lyme vraagt een uiterst zorgvuldige behandeling welke steeds aangepast moet worden aan de persoon. Hierbij rekening houdend met het individuele ziekteverloop en de co-infecties.

Uitgangspunt is het Misas behandelprotocol. Een Lyme behandeling therapie vraagt een individuele aanpak, maatwerk dus!

- Naast de testen wordt met dezelfde apparatuur getest welke complementaire natuurlijke middelen nodig zijn.
- Bioresonantie behandelingen.
- Tevens wordt breed gewerkt aan: slaapritme, stressreductie, immuunsysteem versterken, ontgiften, ontzuren, voeding, leefstijl, herstel van conditie. Opmerking hierbij dat dit in fasen gebeurt op het moment dat het lichaam het aankan.
- Centraal in de gehele behandeling is de ondersteuning en versterking van het immuunsysteem.
- Daar waar nodig aanvullen van tekorten mineralen en / of vitaminen.
- Vaak moeten eigen grenzen opnieuw worden geleerd. Men is vaak zo gewend om toch maar mee te gaan om toch nog wat te kunnen ondernemen. Zo vaak dat de eigen grenzen erg vervaagd zijn. ☐ Belangrijk is het feit dat het lichaam de mogelijkheid krijgt om het zelf genezend vermogen te activeren.

Kruiden en mineralen gebruikt voor de ziekte van Lyme.

Er zijn goede natuurlijke producten waarmee we ons lichaam kunnen helen en versterken welke een goed resultaat hebben bij de ziekte van Lyme en de co-infecties.

Hierbij onderscheiden we o.a.:

- Ontgiftende producten ☐ Ontzurende producten
- Bestrijden van de bacterie
- Bestrijden van de co-infectie(s)
- Versterken van het immuunsysteem
- Ondersteunen van organen
- Pijnvermindering Sommige producten werken zowel bestrijdend, ontgiftend en immuunsysteemversterkend. Per persoon wordt getest welke producten in welke fasen in welke volgorde gebruikt kunnen worden.

Bronvermelding:

- www.lyme-info.nl
- Studiemateriaal Lyme specialisatie
- Praktijk kennis en ervaring
- Boek: Lyme, natuurlijk genezen

Informatie:

Stichting tekenbeetziekten Melden van een tekenbeet of rode kring (erythema migrans):
tekenradar

“Uw gezondheid met natuurlijke zorg”

Met gezonde groet,
Celien van Dalen

www.reflex-zwolle.nl

<https://www.facebook.com/reflexzwollenatuurgeneeskunde/>

